
Juleaften

Lyrik af

Kaj Munk

Udgivet i 2018. Teksten må i denne form frit benyttes med angivelse af Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet, som kilde.

Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet.

Indhold

Kilde Munk, Kaj. 1949. "Juleaften", i: *Mindeudgave Digte*, side: 189, København: Nyt Nordisk Forlag Arnold Busck.

Juleaften

Vor Far i det høje, du gav os et Sind,
hvor sælsomme Gæster kan bænkes;
dér væver Fru Kleinmod Bekymringens Spind,
Fru Hovmod den huskende Rænkes,
den verdslige Lykketørst strækker sig her
ved Bægeret ind til det lave Begær.

Vor Far i det høje, det skønne Palads,
du skabte til Uskyldens Fester,
det kan du se opfyldt til inderste Plads
af disse besudlende Gæster.
Da brister et smerteligt Smil om din Mund,
da brister ogg Duggen i Øjnenes Grund.

Vor Far i det høje, de Taarer, der brast,
de blev visst til evige Kloder.
Et Genskær af Smilet – det tykkes os fast,
som blev vi det vår hos vor Moder;
og derfor har intet dog Magt i vort Sind
som Stjerner og Smilet paa Moderens Kind.

Thi kan det da ske i det hellige Skær
af Stjerner og Mindet om hende,
at den maa paa Døren, den larmende Hær;
der bliver saa stille derinde;
og Han, som har bygget til rigeste Fest
den Højenloftshal, kommer selv som dens Gæst.